

haff Lejlighed til at følge Sagens Gang dels gennem Dagspressen, dels ved Overværelse af Forhandlingerne i det andet høje Ting, skal jeg ikke trætte dette høje Tings Medlemmer med at gentage disse Udtalelser. Jeg vil blot tillade mig at fremhæve det, som for mig staar som det vigtigste, nemlig at medens Forholdene for en hel Række Industriers Vedkommende, selv om de langt fra endnu kan kaldes gode dog i alt Fald er bedre, end de var for et Aar eller for maaske blot nogle Maaneder siden, saa indtager de to Industrier, der her er Tale om, en Særstilling. Disse to Industrier lider den Dag i Dag af en stor og tilsyneladende stadig stigende Indførsel fra Udlandet, navnlig fra saakaldte valutasvage Lande, og dette skyldes naturligvis først og fremmest den Omstændighed, at Produktionen af disse Varer, Skotøj og Cigareer, for en væsentlig Del i Eksportlandene er baseret paa hjemmeavlede Raa- og Hjælpestoffer, d. v. s. af Raa-produkter, der ikke i samme Grad som andre Raaprodukter, der maa hentes udefra, er afhængige af Valutaforholdene, saaledes at der derigennem stadig kan paaføres vore hjemlige Industrier en meget alvorlig Konkurrence.

Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at opremse en hel Række Importtal til nærmere Belysning af disse Forhold, men jeg vil dog ligesom i Folketinget tillade mig at nævne nogle Tal af dem, der er fremdraget i de forskellige Redegørelser, som dels er tilstillet Ministeriet, dels har været offentliggjort i Dagspressen og dels er omdelt til ærede Medlemmer her i Rigsdagen. Af et Memorandum, der var udsendt af Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter, vil man se, at medens Importen af Skotøj i Aarene 1910—13 androg omkring 300 000 kg, hvoraf Tyskland leverede ca. $\frac{2}{3}$, naar denne Import i 1920, idet vi lader Tiden fra 1914 til 1919 ude af Betragtning, smaa 500 000 kg, for en stor Del paa Grund af, at der i Frihavnen laa en Mængde Fodtøj, der skulde have været eksporteret til Rusland. Fra Begyndelsen af 1921 tager Indførselen Fart, og siden den Tid har den med faa Afvigelser taget til Maaned for Maaned. Medens før Krigen den maanedlige Import var ca. 24 000 kg, var den i den første Halvdel af 1921 ca. 35 000 kg, i det andet Halvaar 57 000 kg og i Tiden fra Januar til Maj Maaned 1922 ca. 85 000 kg pr. Maaned. Indførselen kulminerer i Maj Maaned med 133 000 kg eller ca. Halvdelen af, hvad der blev indført i et nor-

malt Aar. Efter de Oplysninger, der foreligger for mig, har Indførselen i Juni Maaned andraget ca. 81 000 kg, hvoraf ca. 61 000 kom fra Tyskland. Med Hensyn til den indenlandske Produktion er Forholdet det, at medens den i 1921 var omtrent af samme Størrelse som i 1913, har den i Tiden Januar til Maj 1922 kun andraget ca. 435 000 kg, det vil sige 725 000 Par. Overfor denne Produktion staar en Indførsel i samme Tidsrum af ca. 428 000 kg. Det vil sige, at Importen nu omtrent har naaet samme Størrelse som selve den indenlandske Produktion.

Med Hensyn til Cigar- og Cigarillosindustrien er Forholdet det, at medens Produktionen i 1913 androg ca. 1 355 000 kg, var den i 1921 kun ca. 1 100 000 kg. Importen i 1913 androg kun 127 000 kg, det vil sige, den var ca. 9 pCt. af den danske Produktion. Importen i 1921 har været 338 300 kg, det vil sige henved 30 pCt. af den danske Produktion. Efter en foreløbig Beregning antages det, at Produktionen i Januar Kvartal i Aar har været ca. 42 $\frac{1}{2}$ Mill. Cigareer, og at der samtidig er importeret ca. 26 $\frac{1}{2}$ Million, hvilke to Tal altsaa svarer til hinanden omtrent som $\frac{3}{5}$ til $\frac{2}{5}$. Medens Importen af Cigareer før Krigen højt regnet var ca. 10 pCt. af den indenlandske Produktion, har den altsaa for nævnte Kvartal andraget henved 60 pCt.

Denne overvældende Konkurrence fra Udlandet har influeret — og det er jo Tegn paa Krise — paa Beskæftigelsesgraden i disse to Industrier. For Skotøjsindustriens Vedkommende kan jeg oplyse, at af ca. 2 700 faguddannede Medlemmer af Forbundets københavnske Afdeling var omkring 20. Juni d. A. kun 500 beskæftiget med fuld Arbejdstid, ca. 700 var arbejdsløse — og deres Tal formenes at ville stige i den nærmeste Fremtid med ca. 300 —; Resten, ca. 1 250 Mand, arbejdede paa indskrænket Arbejdstid. Dette vil sige, at kun 20 pCt. af Forbundets københavnske Medlemmer var beskæftiget paa fuld Arbejdstid, 25 pCt. var helt arbejdsløse, og 55 pCt. arbejdede paa det Tidspunkt paa indskrænket Tid eller stod umiddelbart foran Afskedigelse.

Det er, stillet overfor disse Tal og disse Kendsgerninger, at Regeringen og Venstre har ment at burde fravige vort principielle Standpunkt med Hensyn til Importregulering og gennem det foreliggende Lovforslag dog i nogen Grad søge at dæmme op for den overhaandtagende udenlandske Import. Jeg ønsker imidlertid hertil at gøre den samme Bemærkning,